

Önálló tevékenységből származó jövedelem és adózása

Ebben az információs füzetben az egyéni vállalkozónak és őstermelőnek nem minősülő önálló tevékenységet végző magánszemély adókötelezettségéről olvashat.

Tartalomjegyzék:

1. Mi az önálló tevékenység
2. Az önálló tevékenységből származó jövedelem adózása
 - 2.1. Az önálló tevékenységből származó bevétel
 - 2.2. Az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítása
 - 2.3. A tételes költségelszámolás legfontosabb szabályai
 - 2.4. Ingatlan- és ingó gazdasági tevékenység keretében történő eladása
3. Az adóelőleg-fizetés szabályai
 - 3.1. A kifizetői adóelőleg-levonás szabályai
 - 3.2. A magánszemély kötelezettségei
4. Járulékfizetés
 - 4.1. A biztosítási kötelezettség megállapítása
 - 4.2. Az adószámú magánszemélyek járulékfizetése
5. Szociális hozzájárulási adó
6. Az önálló tevékenységet folytató magánszemély nyilvántartásba vétele
 - 6.1. Nyilvántartási kötelezettség

1. Mi az önálló tevékenység

„Önálló tevékenység” minden olyan tevékenység, amely nem tartozik a „nem önálló tevékenységek” körébe.

Önálló tevékenységből származó jövedelem például

- a megbízás alapján végzett tevékenységből származó jövedelem, a felhasználói szerződés alapján megszerzett jövedelem,
- a választott könyvvizsgálói tevékenységből származó jövedelem,
- az európai parlamenti, a helyi önkormányzati képviselői tevékenységért kapott jövedelem,
- az ingó bérbeadásából származó jövedelem,
- a termőföldnek nem minősülő ingatlan bérbeadásából származó jövedelem,
- az magánszálláshely-szolgáltatási tevékenységből származó jövedelem,
- a lábon álló termésnek a föld tulajdonosváltása nélkül történő értékesítéséből származó jövedelem,
- az ingatlan- és az ingó eladásából származó jövedelem, ha az gazdasági tevékenység keretében történik.

2. Az önálló tevékenységből származó jövedelem adózása

Az önálló tevékenységből származó jövedelmet az Szja tv. általános szabályai, vagy az adott (pl. az egyéni vállalkozói, őstermelői, bérbeadói) tevékenységre meghatározott külön szabályok szerint kell megállapítani.

Az egyéni vállalkozókra, a mezőgazdasági őstermelőkre, az ingatlan bérbeadási és magánszálláshely-szolgáltatási tevékenységet folytató magánszemélyekre vonatkozó adózási szabályokat külön információs füzetek (a 3., a 6. és a 10. számú) ismertetik.

Az önálló tevékenységből származó jövedelmet – a vállalkozói adóalap kivételével - az összevont adóalapba kell beszámítani.

Az önálló tevékenységből származó jövedelem után fizetendő adó mértéke 15 százalék.

2.1. Önálló tevékenységből származó bevétel

Önálló tevékenységből származó bevételnek számít a tevékenységgel összefüggésben, megszerzett valamennyi bevétel. Önálló tevékenységből származó bevétel például a megbízásért kapott díjazás és. a tevékenységgel összefüggésben kapott költségtérítés összege is.

A bevételeket az Szja tv. 2. és 4. számú mellékletében foglaltak szerint kell meghatározni.

Külön szabályok vonatkoznak a támogatások elszámolására. A jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján költségek fedezetére vagy fejlesztési célra kapott vissza nem térítendő támogatás összegéből annyit kell az adóévben bevételként figyelembe venni, amennyit költségként (értékcsökkenési leírásként) elszámolt a magánszemély a támogatásból fedezett kiadásaira. Ettől eltérően, ha az említett támogatás összegét annak jogszabályban meghatározott célja szerint a megadott határidőig nem használta fel a magánszemély, a támogatás fel nem használt részét annak az adóévnek az utolsó napján kell bevételként figyelembe venni, amikor a támogatásról szóló jogszabály szerint a felhasználásra előírt határidő lejár. Ha a jogszabály ilyen határidőt nem határoz meg, akkor a támogatást a folyósítás évét követő negyedik adóév utolsó napjáig teljes egészében bevételként el kell számolni.

Nem kell bevételként figyelembe venni azt a támogatást

- amelynek a felhasználásával keletkezett kiadásokat a magánszemély nem számolja el - értékcsökkenési leírás formájában sem – költségként,
- amelyet vissza kell fizetnie a magánszemélynek, de a visszafizetési kötelezettségre tekintettel felszámított késedelmi kamat, késedelmi pótlék vagy más hasonló jogkövetkezmény miatt nem számolható el költség sem. A bevételként már elszámolt, de utóbb visszafizetett támogatás miatt a bevallás önellenőrizhető.

Az erdő véghasználatlalt érintett kitermelt vagy lábon álló faállomány értékesítéséből származó bevételekre vonatkozó szabályokat a mezőgazdasági őstermelők adózásáról szóló információs füzet ismerteti.

Egyes bevételeket a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni. Ilyen bevétel például az önálló tevékenységgel összefüggő hivatali, üzleti utazás esetén a **kiküldetési rendelvénny** alapján az utazásra kapott költségtérítés, ha az nem haladja meg a jogszabályban meghatározott, igazolás nélkül elszámolható mértéket. A saját személygépkocsi használata miatt fizetett költségtérítés összegéből igazolás nélkül elszámolható a kiküldetési rendelvényen feltüntetett km távolság szerint, az üzemanyag-fogyasztási norma és legfeljebb a NAV által közzétett üzemanyagár, valamint a 15 Ft/km általános személygépkocsi normaköltség alapulvételével meghatározott összeg.

Saját tulajdonú járműnek (személygépkocsinak) minősül

- a magánszemély által zárt végű lízingbe vett gépjármű,
- a közeli hozzátartozó bejegyzett élettárs tulajdonát képező vagy a közeli hozzátartozó bejegyzett élettárs által zárt végű lízingbe vett gépjármű.

2.2. Az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítása

Az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapításánál a magánszemélyek két módszer közül választhatnak.

Az egyik módszer a tételes költségelszámolás. E módszer választása esetén valamennyi költséget – a kormányrendeletben vagy törvényben meghatározott mértékű (igazolás nélkül

elszámolható) költségek kivételével – számlával, bizonylattal kell igazolni. A tevékenység folytatása érdekében igazoltan felmerült kiadás, és az igazolás nélkül elszámolható költség, költséghányad az Szja tv-ben meghatározott módon és mértékben a bevételből levonható. A tárgyévi bevételből csak a tárgyévi költségek vonhatók le. Ha a magánszemély többféle önálló tevékenységet folytat, a bevételeket és a bevételek megszerzése érdekében felmerült kiadásokat tevékenységenként külön-külön kell figyelembe venni, tehát az egyik tevékenység veszteségével a másik tevékenység nyereségét nem lehet csökkenteni.

A másik módszer szerint a bevételből igazolás (számlák, bizonylatok) nélkül levonható 10 százalék költséghányad, és a bevétel 90 százaléka a jövedelem.

A 10 százalék költséghányad alkalmazása esetén a magánszemély az adóévben megszerzett - nem egyéni vállalkozás keretében folytatott – önálló tevékenységből származó bevételeinek egyikére sem, továbbá az önálló tevékenységével összefüggésben kapott költségtérítésre sem alkalmazhatja a tételes költségelszámolást. Ez azt jelenti, hogy a költségtérítés 90 százaléka is jövedelemnek számít, mivel ebből a bevételből is csak a 10 százalék költséghányadot lehet levonni.

2.3. A tételes költségelszámolás legfontosabb szabályai

Költségként csak az önálló tevékenységgel összefüggésben, a bevétel megszerzése érdekében a naptári évben felmerült (kifizetett), szabályszerűen igazolt kiadást lehet elszámolni. Kivétel ez alól az olyan általános (vélelmezett) költség, amelyet a Szja tv. a kiadás tényleges felmerülésétől függetlenül elismer.

(Ilyen költség például a 15 Ft/km általános személygépkocsi normaköltség.)

Az önálló tevékenységgel összefüggésben jellemzően előforduló költségekről az Szja tv. 3. számú melléklete rendelkezik.

Ha az önálló tevékenységhez vásárolt termék vagy szolgáltatás értékesítője az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvényben (a továbbiakban: áfatörvény) meghatározott bizonylat kiállítására kötelezett, akkor a kiadást az áfatörvény szerinti bizonylattal (ide nem értve a nyugtát) kell igazolni.

Egyébként a kiadás igazolására kizárólag az a bizonylat alkalmas, amely tartalmazza a költség összegének megállapításához szükséges valamennyi adatot.

A személyes vagy családi szükségletet (is) kielégítő termék vagy szolgáltatás megszerzése érdekében felmerült kiadás csak az Szja tv-ben meghatározott esetben és módon számolható el (pl. a művészeti tevékenységet folytató magánszemélyekre vonatkozó külön szabályok szerint). Elismert költség az önálló tevékenységgel összefüggésben vásárolt anyag, áru, illetve felmerült más kiadás (például a postaköltség, a részletes híváslistával igazolt telefonköltség, az üzleti utazás költsége, a jármű használatával kapcsolatos költség, a díjköteles útszakaszon megtett üzleti célú utak arányában az úthasználat díja stb.). A járművek használatával kapcsolatos költségelszámolás szabályait a 8. számú információs füzet ismerteti.

Azokat a kiadásokat, amelyek nem kizárólag az önálló tevékenységgel kapcsolatban merültek fel, arányosan lehet elszámolni. Ilyen kiadás például a fűtés és a világítás, ha a magánszemély a lakásában végzi az önálló tevékenységet. A költségelszámolásnál a költségre jellemző felhasználási mértéket (pl. kwh) kell alapul venni. Közütemi számlák esetében a házastárs, bejegyzett élettárs nevére szóló számlák alapján is lehet költséget elszámolni.

A kizárólag az önálló tevékenységhez használt 200 ezer forint alatti tárgyi eszközök (gépek, berendezések, felszerelések) beszerzési, előállítási költsége egy összegben elszámolható. A 200 ezer forintot meghaladó beszerzési értékű eszközök, és a 200 ezer forint alatti egyedi értékű és személyes célra is használt gépek, berendezések stb. beszerzésére, előállítására fordított kiadást nem lehet teljes egészében elszámolni. Az ilyen eszközök beszerzése (előállítása) esetén átalánymortizációt lehet érvényesíteni.

Átalánymortizáció címén az adóévi bevétel egy százalékát, de legfeljebb az említett eszközök nyilvántartási értékének 50 százalékát lehet költségként elszámolni. Az elszámolt költség a bevétel egy százalékánál akkor sem lehet több, ha a magánszemély az adóévben több ilyen eszközt vásárol. Egy tárgyi eszköz után egyszer, a használatbavétel évében lehet az átalánymortizációt elszámolni. A többféle önálló tevékenységhez is használt gép, berendezés stb. esetén a költségeket nem lehet megosztani az egyes tevékenységek között. Ezeket a költségeket csak egy – a magánszemély által választott - önálló tevékenység bevételeivel szemben lehet érvényesíteni. Az ingatlan bérbeadási és az egyéb szálláshely-szolgáltatási tevékenységnél¹ alkalmazható költség elszámolási szabályokat az ingatlan bérbeadásról szóló 10. számú információs füzet ismerteti.

Az Szja tv. további költségeket is elismer. Így elszámolható például

- a köztestület, az önálló tevékenységgel kapcsolatos érdekképviselői feladatot is ellátó egyesület számára befizetett tagdíj;
- a központi költségvetésbe, a helyi önkormányzatoknak fizetett, kizárólag az adott önálló tevékenységhez kapcsolódó adó a személyi jövedelemadó kivételével (pl. az illeték, hatósági díj, vám, kötbér, késedelmi kamat, önellenőrzési pótlék stb.).

A **művészeti tevékenységet folytató magánszemélyek** az általánosan elismert költségeken felül további költségeket is elszámolhatnak. Költségként elszámolható² a művész tevékenységével kapcsolatos műsoros előadás, kiállítás, múzeum, közgyűjtemény látogatásához megvásárolt belépő, irodalmi és művészeti alkotásokat tartalmazó, vagy ezek rögzítésére és lejátszására alkalmas eszköz, kép- és hanghordozó, könyv, kotta, más sajtótermék vásárlására fordított kiadás. A személyes vagy családi szükséglet kielégítését is szolgáló termék, szolgáltatás igazolt ellenértékének 50 százaléka számolható el költségként.

Az előadóművészi tevékenységnél a színpadi megjelenéshez kapcsolódó esztétikai és kozmetikai cikkekre és szolgáltatásokra fordított kiadás is elszámolható.

A **helyi önkormányzati képviselői tevékenységgel** összefüggésben megszerzett bevétellel szemben az adott tisztséggel összefüggő feladat ellátása érdekében felmerült, a magánszemély nevére kiállított bizonylattal igazolt kiadást, valamint az adott tisztséggel összefüggő feladat ellátása érdekében használt tárgyi eszközök átalány-értékcsökkenését lehet költségként elszámolni.

2.4. Ingatlan- és ingó gazdasági tevékenység keretében történő eladása

Az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályok szerint kell az adót megfizetni az ingatlan- és az ingó vagyontárgyak eladásából származó jövedelem után, ha az értékesítés gazdasági tevékenység keretében történik.

¹ 2019. június 28-tól magán szálláshely szolgáltatási tevékenység.

² A művészeti tevékenységet folytató magánszemélyek egyes költségeiről szóló 39/1997. (XII.29.) MKM-PM együttes rendeletben meghatározott művészeti tevékenységeknél.

A Szja tv. 3. § 46. pontja szerint abban az esetben valósul meg a gazdasági tevékenység, ha a magánszemély a tevékenységet üzletszerűen, illetőleg tartósan vagy rendszeres jelleggel folytatja, feltéve, hogy a tevékenysége ellenérték elérésére irányul vagy azt eredményezi, és a tevékenység végzése független formában történik.

Fontos kiemelni azonban, hogy a jövedelem megállapításakor az ingatlan- és az ingó átruházására vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Így a megszerzésre és az értéknövelésre fordított kiadásokat akkor is le lehet vonni a bevételből, ha azok az értékesítés adóévéért megelőzően merültek fel. Ugyanakkor ingatlan eladásakor a bevételből megállapított jövedelem az évek múlására tekintettel nem csökkenthető. Fontos szabály az is, hogy az ingó vagyontárgyak átruházásából származó bevétel után nem keletkezik adókötelezettség (nem kell jövedelmet megállapítani), ha a bevétel összege az adóévben nem több 600 ezer forintnál.

Az ingatlan- és az ingó vagyontárgyak gazdasági tevékenység keretében történő értékesítésekor a jövedelmet tehát az ingatlan- és az ingó tárgyak értékesítésére vonatkozó szabályok szerint kell megállapítani, ezért a magánszemélynek nincs lehetősége a szocho költségként történő elszámolására. A magánszemélyek tehát a számított jövedelmük 85 százaléka után fizethetik a személyi jövedelemadót és a szocho.

3. Az adóelőleg-fizetés szabályai

A fizetendő személyi jövedelemadót naptári évenként kell megállapítani, de az összevont adóalapba tartozó jövedelem után év közben adóelőleget kell fizetni.

3.1. A kifizetői adóelőleg-levonás szabályai

Ha a magánszemély összevont adóalapba tartozó bevétele kifizetőtől származik, akkor – fő szabály szerint – az adóelőleget a kifizető köteles megállapítani és levonni akkor is, ha a kifizetés számla alapján történik.

A kifizető a magánszemély költségnyilatkozata szerint állapítja meg az adóelőleg alapjául szolgáló jövedelmet.

Az önálló tevékenységből származó bevétel (pl. a megbízási díj, bérleti díj), valamint az önálló tevékenységgel összefüggő költségtérítés kifizetésekor a magánszemély nyilatkozik, hogy a 10 százalékos költséghányad alkalmazását vagy a tételes költségelszámolást választja.

Tételes költségelszámolás választásakor a tevékenységgel összefüggésben elismert és igazolt, vagy az igazolás nélkül elszámolható költségekről nyilatkozhat a magánszemély. A tevékenység ellenértékéért megszerzett bevétel (pl. megbízási díj) esetén a nyilatkozaton megjelölt költség nem haladhatja meg a bevétel 50 százalékát. Ettől függetlenül a magánszemély a bevétel teljes összegéig elszámolhatja az Szja tv. szerint elismert és megfelelően igazolt költségeit.

A tevékenységgel összefüggő költségtérítés kifizetésénél a magánszemély nyilatkozata alapján akár 100 százalékos költség is figyelembe vehet a kifizető.

Ha a magánszemély nem nyilatkozik a költségeiről, és más igazolás nélkül elszámolható költség sem merül fel, a kifizető a 10 százalékos költséghányad szerint állapítja meg az adóelőleget.

Fontos szabály, hogy az adóévben valamennyi önálló tevékenységből származó bevétel (az önálló tevékenységre tekintettel kapott költségtérítést is beleértve) adóelőleg alapjának megállapításánál azonos (vagy a 10 százalékos költséghányad szerinti vagy a tételes) költségelszámolást kell alkalmazni. Az adóbevallásban viszont az a magánszemély is alkalmazhatja a tételes költségelszámolás szabályait, aki év közben a nyilatkozatában a 10 százalékos költséghányad figyelembe vételét kérte.

A magánszemély érdekében áll, hogy a költségnyilatkozaton valós adatokat tüntessen fel. Ha ugyanis a nyilatkozaton feltüntetett költség meghaladja az adóbevallásában elszámolt igazolt költséget, akkor a költség-különbözet **39 százalékát különbözeti-bírsággént** kell az adóbevallásában feltüntetni és személyi jövedelemadóként megfizetni. Nem kell ilyen bírságot fizetni, ha a különbözet nem több az adóelőleg levonásánál figyelembe vett költség 5 százalékánál.

Ha a költségkülönbözet miatt év végén 10 ezer forintot meghaladó befizetési különbözete is lesz a magánszemélynek, akkor a különbözet után további **12 százalék különbözeti-bírságot** köteles az adóévre vonatkozó adóbevallásában bevallani és az adóbevallás benyújtására előírt határidőig személyi jövedelemadóként megfizetni.

Az önálló tevékenységre tekintettel rendszeres bevételt juttató kifizetőnek adó- és adóalap csökkentő kedvezmények (négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezménye, családi kedvezmény, első házások kedvezménye, súlyos fogyatékosra tekintettel járó kedvezmény) érvényesítésére vonatkozó nyilatkozatot is adhat a magánszemély.

A NAV honlapján elérhetők

- az adóelőleg-nyilatkozatokhoz javasolt nyomtatványminták (http://nav.gov.hu/nav/ado/szja/Adoeloleg_nyilatkozat20181227.html), valamint
- a kedvezmények igénybevételéhez szükséges adóelőleg-nyilatkozatok elkészítését segítő alkalmazás (<http://www.nav.gov.hu/anya>).

A kifizető akkor is köteles az adóelőleget megállapítani, és arról az igazolást kiállítani, ha nem pénzben juttat bevételt, vagy a bevételből adóelőleg levonására más okból nincs lehetősége. Az igazoláson fel kell tüntetni a le nem vont adóelőleg összegét, és fel kell hívni a magánszemély figyelmét arra, hogy az adóelőleget, illetve annak le nem vont részét köteles a negyedévet követő hónap 12. napjáig megfizetni.

3.2. A magánszemély kötelezettségei

Az önálló tevékenységet folytató magánszemélynek kell az adóelőleget megállapítani és megfizetni, ha nem kifizetőtől (hanem például magánszemélytől) szerez bevételt. Az adóelőleget **negyedévente, a negyedévet követő hónap 12. napjáig** kell megfizetni.

Nem kell adóelőleget fizetni, ha a jövedelmet a magánszemély olyan külföldi államban szerezte, amellyel nincs Magyarországnak a kettős adóztatás elkerülésére egyezménye.

Az adóelőleg alapot terhelő személyi jövedelemadó mértéke 15 százalék.

Az adóelőleg megállapítása során a magánszemély figyelembe veheti az őt megillető (más jövedelménél nem érvényesített, illetve a házastársa, bejegyzett élettársa/ élettársa által igénybe nem vett) családi kedvezményt és az első házások kedvezményét, továbbá jogosultsága esetén a súlyos fogyatékosra tekintettel járó kedvezményt.

Az **adóelőleg alapjának kiszámításánál** a bevételből a magánszemély döntése szerinti költség, de legfeljebb az Szja tv. szerint elismert igazolható vagy igazolás nélkül elszámolható költség levonásával kell megállapítani a jövedelmet. . Az önálló tevékenységgel összefüggésben a magánszemély által megfizetett szociális hozzájárulási adó az Szja tv. 3. számú melléklete alapján költségként elszámolható. Ezért - az ingatlan- és az ingó vagyontárgyak gazdasági tevékenység keretében történő értékesítését kivéve - az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítása során nem alkalmazható az úgynevezett 85 százalékos szabály

Nem kell az adóelőleget megfizetni, ha a megállapított adóelőleg összege az adóév elejétől összesítve, vagy az adott negyedévben nem haladja meg a 10 ezer forintot.

Az adóelőleg fizetésére kötelezett magánszemély az általa megállapított és megfizetett adóelőleget az szja bevallásában (a bevallási tervezet felhasználásával elkészített bevallásában) - negyedéves bontásban – köteles bevallani.

4. Járadékfizetés

A jogszabály alapján³ a járadékfizetési kötelezettségnek két alapvető feltétele van:

- a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony, illetőleg
- a járadék alapot képező jövedelem megléte.

Az önálló tevékenység esetén is mindig vizsgálni kell, hogy a munkavégzésre milyen szerződés alapján kerül sor, illetve milyen jövedelmet szerez a magánszemély.

A foglalkoztatónak nemcsak az adóelőleget kell levonnia, hanem a biztosítási jogviszony elbírálása mellett a járadékokat is meg kell állapítania és le kell vonnia a biztosítottól.

A díjazás ellenében munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban munkát végző személyek közül:

- a megbízási,
- a vállalkozási,
- a felhasználási szerződésen alapuló tevékenységet önálló tevékenységnek kell tekinteni.

A munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében foglalkoztatott magánszemélyek akkor lesznek biztosítottak, ha tárgyhavi járadék alapot képező jövedelmük eléri a minimálbér összegének harminc százalékát, illetve naptári napokra annak harmincad részét.

2020. január 1-jétől a minimálbér összege 161 000 forint, ennek 30 százaléka 48 300 forint, naptári napi 1 610 forint.⁴

Minimálbér a tárgyhónap első napján érvényes, a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított alapbér kötelező legkisebb havi összege.

Járadék alapot képező jövedelem többek között az Szja tv. szerinti, az összevont adóalapba tartozó, az önálló és nem önálló tevékenységből származó bevételből az adóelőleg-alap számításánál figyelembe vett jövedelem. Az Szja tv.-nek az önálló tevékenységet folytatók költségelszámolására vonatkozó rendelkezései alapján a tételes költségelszámolás alkalmazása esetén a járadék alap meghatározásakor a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata szerinti, de legfeljebb a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezések szerint elismert igazolható vagy igazolás nélkül elszámolható költség levonásával meghatározott rész vehető figyelembe, és nem járadék alap a 10 százalék költséghányad sem.

Ha a magánszemély nem szerez az adóelőleg-alap számításánál figyelembe vett jövedelmet, járadék alap a szerződésben meghatározott díj.

A felhasználási szerződésen alapuló biztosítási jogviszony megállapítása során járadék alapként csak a személyes munkavégzés díjazását kell figyelembe venni.

³ A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (továbbiakban: Tbj.).

⁴ A kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) és a garantált bérminimum megállapításáról szóló 367/2019. (XII. 30.) Korm. rendelet.

A vagyoni jog felhasználásának ellenértékéért járó díj összege nem képez járulékalapot, ezért ezt a jövedelemrészt a biztosítási kötelezettség megállapításakor figyelmen kívül kell hagyni.

A biztosítottnak 10 százalékos nyugdíjjárulékot, és 8,5 százalékos egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékot kell fizetni. Az egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulékon belül a természetbeni egészségbiztosítási járulék 4 százalékos, a pénzügyi egészségbiztosítási járulék 3 százalékos, a munkaerő-piaci járulék 1,5 százalékos. A munkavégzésre irányuló (megbízási, vállalkozási) jogviszonyban álló biztosított nem kötelezett 1,5 százalékos munkaerő-piaci járulék megfizetésére.

4.1. A biztosítási kötelezettség megállapítása

Főszabályként a biztosítást havonta kell elbírálni. Az ugyanannál a foglalkoztatónál a naptári hónapban munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében elért járulékalapot képező jövedelmeket össze kell számítani. E szabály nem alkalmazható akkor, ha a magánszemélyt a foglalkoztató munkaviszonyban, és pl. megbízási jogviszonyban is foglalkoztatja. Ebben az esetben a biztosítást mindkét jogviszonyban külön-külön kell elbírálni.

Ha a díjazás kifizetése nem havonta történik, hanem időszakonként, vagy a tevékenység befejezése után, a biztosítási kötelezettséget a díj kifizetésekor kell elbírálni. Ekkor a kifizetett díjból – ideértve az előleget is – a járulékalapot képező jövedelmet azon napok számával kell elosztani, amelyre a díjazás történt.

Ha a biztosítási jogviszony kezdő vagy befejező időpontja nem állapítható meg, vagy vitatott, akkor a biztosítás időtartamaként:

- a tevékenység időtartamát,
- teljesítésre irányuló szerződés esetén a szerződés megkötésétől a teljesítésig eltelt időtartamot,
- ha sem a tevékenység időtartama, sem a teljesítés időpontja nem állapítható meg, akkor a díj kifizetéséig eltelt időtartamot kell figyelembe venni.

Az előzőektől eltérően felhasználási szerződésen alapuló biztosítási jogviszony elbírálása során a szerződés megkötésétől a mű elfogadásáig tartó időtartam vehető figyelembe.

Az előadó (művész) biztosítási kötelezettsége elbírálásánál figyelembe vehető időtartam a felhasználási szerződés megkötésétől, vagy ennek hiányában az előadásra történő felkérés elfogadásától az előadás megtartása napjáig áll fenn, azonban szerződésenként (előadásonként) legfeljebb 7 nap vehető figyelembe.

A munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy biztosítása akkor is fennáll a jogviszony időtartama alatt, ha

- táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, gyermekgondozási díjban;
 - gyermekgondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban, gyermekek otthongondozási díjában vagy ápolási díjban részesül,
- ha az ellátások folyósítását közvetlenül megelőző napon biztosított volt.

Ha létrejön a biztosítási jogviszony és van járulékalapot képező jövedelem, a biztosítást meg kell állapítani, és a járulékfizetési kötelezettséget az általános szabályok szerint teljesíteni. Ha a megbízási díj és a szerződés időtartama alapján a biztosítási jogviszony nem jön létre, egyéni járulékfizetési kötelezettség nem keletkezik, de a szociális hozzájárulási adót e kötelezettségre vonatkozó szabályok szerint teljesíteni kell.

4.2. Az adószámos magánszemélyek járulékfizetése

A kifizetőnek az adóelőleget meg kell állapítania a számlaadásra kötelezett magánszemély (adószámos magánszemély) által számlázott bevételből. Ha az adószámos magánszemély foglalkoztatása biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony keretében történik, a foglalkoztató kötelezettsége a biztosítási jogviszony és az ezzel összefüggő járulékalap megállapítása, a járulékok levonása, megfizetése és bevallása. Tehát a foglalkoztatói kötelezettségeket teljes körűen teljesíteni kell. A járulékalapot képező jövedelem megállapítására a Tbj. 4. § k) pontban foglaltak az irányadók.

5. Szociális hozzájárulási adó

Az önálló tevékenységből származó, az adó (adóelőleg) alap számításnál figyelembe vett jövedelem után szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettség áll fenn. Az önálló tevékenységből származó, az adó (adóelőleg) alap számításnál figyelembe vett jövedelem hiányában szociális hozzájárulási adó terheli a Tbj. szerint biztosítottnak minősülő személy részére juttatott olyan jövedelmet, amely a Tbj. 4. § k) pont 2. alpontja alapján járulékalapot képez.⁵

Amennyiben az Szja tv. szerint önálló tevékenységből származó jövedelem kifizetőtől származik, az adó fizetésére kötelezett személy a kifizető (ideértve a külföldi kifizetőt). Ha az Szja tv. szerinti önálló tevékenységből származó jövedelem nem kifizetőtől származik, az adó fizetésére kötelezett személy a természetes személy. Ha a természetes személy külföldi kifizetőtől a Tbj. szerint járulékalapot nem képező jövedelmet szerez, az adó fizetésére kötelezett személy a természetes személy.⁶

A szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettség részletes szabályait a 49. számú információs füzet ismerteti.

6. Az önálló tevékenységet folytató magánszemély nyilvántartásba vétele

Adóköteles tevékenységet - néhány kivétellel - csak adószámmal rendelkező adózó folytathat⁷. A tevékenység megkezdése előtt a magánszemélynek adószámot kell kérnie a NAV-tól. Az adószám az adózó azonosítására szolgál, ezért azt minden, az adózással összefüggő iraton fel kell tüntetni, és közölni kell a kifizetővel is

Ha a magánszemély nem végez általános forgalmiadó-köteles tevékenységet (azaz *nem alanya az áfatörvénynek*), akkor adószám nélkül, adóazonosító jel birtokában is teljesítheti adókötelezettségét. Általános forgalmiadó-köteles tevékenység, ha a magánszemély a saját nevében rendszeres és/vagy üzletszerű bevételszerző tevékenységet végez. Nem minősül ilyen tevékenységnek, a munkaviszonyban vagy olyan munkavégzésre irányuló jogviszonyban (pl. megbízási jogviszonyban) végzett tevékenység, amely a megbízó felelősségével alá- és fölérendeltségi helyzetet jelent a teljesítés feltételeiben és díjazásában.

Az ingatlan bérbeadási tevékenységet folytató magánszemélyekre vonatkozó szabályokat az ingatlan bérbeadásról szóló, a **vállalkozói tevékenységet kezdő** magánszemélyek bejelentkezésének szabályait pedig az egyéni vállalkozók adózásáról szóló információs füzetek ismertetik.

6.1. Nyilvántartási kötelezettség

Az önálló tevékenységet végző magánszemély az **Szja tv. 5. számú melléklete** szerint köteles alapnyilvántartást és részletező nyilvántartásokat vezetni.

⁵ A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény (a továbbiakban: Szcho tv.) 1. § (1) és (3) bekezdései.

⁶ Szcho tv. 3. § (2) bekezdése.

⁷ Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 16. § (2) bekezdés.

A magánszemély alapnyilvántartás vezetésére kötelezett, ha

- az adóelőleg-nyilatkozatában költségelszámolásról nyilatkozik,
- az adóelőleg megállapításánál költséget (ide nem értve az igazolás nélkül elszámolható költséget) vesz figyelembe,
- az adóévben nem (nem csak) kifizetőtől szerez bevételt.

Ha a magánszemélynek kizárólag kifizetőtől van bevétele és a 10 százalékos költséghányad levonásával állapítja meg a jövedelmét, akkor nem kell nyilvántartást vezetnie, csak a kifizető által kiállított igazolásokat kell megőriznie.

Alapnyilvántartás a naplófőkönyv, a pénztárcsőnyv, a bevételi és költségnyilvántartás, a bevételi nyilvántartás.

Az alapnyilvántartás típusát a magánszemély adóévenként határozza meg, és e választását az adóévben saját elhatározásából később sem változtathatja meg. Ha a magánszemély az Szja tv. rendelkezései szerint az adóév során veszíti el az általa választott alapnyilvántartás vezetésének a jogát, akkor a változás napját megelőző nappal köteles az addig vezetett nyilvántartást lezárni. A lezárt alapnyilvántartásban összesített adatokat az új alapnyilvántartásba nyitó adatként be kell jegyezni. A lezárt alapnyilvántartást és az abban szereplő adatokat igazoló bizonylatokat az elévülési idő lejártáig kell megőrizni.

Az alapnyilvántartás vezetésére kötelezett magánszemély e kötelezettségét

- **pénztárcsőnyv** vezetésével teljesíti, ha más alapnyilvántartás vezetését nem választhatja vagy a más alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó választás lehetőségével nem élt;
- választása szerint **bevételi és költségnyilvántartás** vezetésével teljesítheti, ha az adóévben általános forgalmi adó levonására nem jogosult, vagy a levonási jogát nem érvényesíti;
- választása szerint **bevételi nyilvántartás** vezetésével teljesítheti, ha az adóévben tételes költségelszámolást nem alkalmaz, általános forgalmi adó levonására nem jogosult, vagy a levonási jogát nem érvényesíti.

Az alapnyilvántartás vezetésére kötelezett magánszemély e kötelezettségét - választása szerint - bármely más alapnyilvántartás helyett **naplófőkönyv** vezetésével is teljesítheti.

Részletező nyilvántartás például a vevőkkel (megrendelőkkel) szembeni követelések nyilvántartása, a gépjármű-használati nyilvántartás (útnyilvántartás), a leltár stb. A részletező nyilvántartások közül csak azokat köteles vezetni a magánszemély, amelyek az adóköteles jövedelmének a megállapításához szükségesek.

Az adóhatóság indokolt esetben az adózó kérelmére felmentést adhat az alapnyilvántartás,illetőleg a részletező nyilvántartások vezetése alól. Az adózó abban az esetben kérheti a felmentést, ha a súlyos fogyatékoság minősítéséről és igazolásáról szóló jogszabályok előírásainak megfelelően igazolja, hogy súlyos testi fogyatékoságának jellege miatt e kötelezettség teljesítése tőle nem várható el és a vele közös háztartásban élő hozzátartozói sem képesek a nyilvántartás/nyilvántartások vezetésére, és a nyugtaadási kötelezettség alól az áfatörvény feltételei alapján egyébként felmenthető (volna).

Nemzeti Adó- és Vámhivatal